

hvor man bare åbner for, at naboer overhovedet ikke skal høres eller orienteres ved udvidelser af landbrug rundt om hjørnet, er fuldstændig utilfredsstillende? Bekyrrer hr. Jørn Dohrmann sig ikke for de naboer, der nu overhovedet ikke ved noget som helst?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så har miljøministeren bedt om ordet.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):
Jeg har sådan set normalt noget imod at gå ind i en debat, men når man bliver ved med at stå og gentage nogle ting, som man har en interesse i, skal sende et fejl billede, så vil jeg bare sige, at det jo er sådan, at hvis et amtsråd træffer en afgørelse, så skal den offentliggøres, og så kan man klage over den.

Når det her skal skrues færdig, og når vi har fået høringssvarene ind og vi skal have en forhandling med amterne og landbruget, vil det klart være min opfattelse, at det her er at sidestille med, at amterne træffer en afgørelse, og det gør de, når de har de 14 dage. Jeg har nu ikke ladet mig fortælle, at det skulle være et problem med de 14 dage, det er sådan set meget værre, at amterne siger, at de har en kæmpe sagspukkel, men lad så det være, det kan vi tage en snak med dem om.

Men når amtet træffer en afgørelse, så skal den offentliggøres, og når den skal offentliggøres, så kan den påklages. Det vil klart være min holdning, at det er den måde, det skal ske på, for det har kun været meningen, at det skulle være en forenkling. Det har det været i de forhandlinger, jeg har haft med Amtsrådsforeningen, det har det været i de forhandlinger, jeg har haft med landbruget, og sammen har vi diskuteret det her igennem.

Derfor vil jeg bare sige: Lad os stoppe den debat med det samme. Når det her forslag bliver endeligt, så bliver det sådan, at det er at betragte, ligesom amtet træffer en afgørelse, og når det træffer en afgørelse, skal den offentliggøres, og når man offentliggør den, kan den påklages, og sådan vil det her system blive.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Så vil jeg gerne høre, om det så ikke er korrekt, at forskellen på det system og det system, vi kender i dag med screeninger og VVM-redegørelser, er, at med det nuværende system skal naboerne orienteres og har mulighed for at komme

med kommentarer eller høringssvar, inden der træffes en afgørelse, men i det nye her kan de så først klage, efter at afgørelsen er truffet. Er det ikke korrekt?

Når nu ministeren har haft mulighed for at vende tilbage til sagen, vil ministeren så ikke godt berigtige det indtryk, han gav fra starten, af, at Amtsrådsforeningen bakkede op om det her, og så medgive heroppefra, at Amtsrådsforeningen og Hovedstadens Udviklingsråd faktisk har sagt, at de 100 dyreenheder er for højt et tal, og at det ikke er det, man skal tage udgangspunkt i, hvis man overhovedet vælger at gå ind i den her procedure?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Og så fru Elsebeth Gerner Nielsen til ministeren.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hvad vil ministeren gøre, hvis der er borgere, der rent faktisk kommer med indsigelser, efter at Amtsrådsforeningen har givet tilladelse til udvidelsen? Hvad sker der så, hvis der er borgere, der rent faktisk siger, at det her er de ikke tilfredse med, og at man oven i købet kommer frem til, at Amtsrådet omgør beslutningen? Ville der så ikke have været tale om en ekspropriation, fordi landmanden havde fået tilladelsen? Skulle der med andre ord ikke udbetales erstatning til den landmand, der havde fået at vide, at han nu havde fået en tilladelse?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Der er i hvert fald én ting, debatten helt klar viser, nemlig at der er for få, der har læst forslaget.

Her taler vi om en regelforenkling, og jeg skulle måske igen læse det op. Jeg synes bare, det er lidt angribeligt, at jeg skal læse det hele op én gang til, men jeg kan jo høre, at man ikke kender de 10 punkter. Hvis man kendte de 10 punkter, så ville man vide, hvilken lille del det er, vi taler om. Den eneste kritik, vi har fået indtil nu, er, at der bliver ganske få.

Jeg har sagt, at jeg har forhandlet det med Amtsrådsforeningen og med landbruget, og jeg vil kun sige, om Amtsrådsforeningen har lagt sig det ene sted eller det andet, så har man i hvert fald været enig om, at nu må man sende det i høring, så man kunne finde ud af, hvad folk sagde om det.

Jeg er absolut ikke af den opfattelse, at det er enten at tage det eller lade være. Jeg skal da